

Sen Gittiğinden Beri 2

— bulent-kaya · 05 Temmuz 2009

Hani buluştuğumuz
Bir park vardı
Etrafı yemyeşil, doğa harikası
Sevgililerle dolup taşan
Laleleriyle ünlü "Botanik Park"
Hatırladın mı?
Bir zamanlar parıltılı ve cıvıltılıydı
Sen gittiğinden beri
Kuşlar ötmez oldu
Şimdi sessiz!
Hani serçeler ağladıkları zaman ölüyorlarmış ya
Dön bir bak serçeler de ağladı
Yükleri dağladı
Ama sen hissetmedin
Rüzgar esmedi sustu
Ağaçlar kurudu
Yürüdüğümüz çimler yeşermedi
Çiçekler soldu, açmaz oldu
Sen gittiğinden beri
Ama sen görmez oldun
Ya denize taş attığımız "Pendik İskelesi"
Hatırladın mı?
Şimdi yalnız!
Denizi durgun
Dalgalar iskeleyi dövmedi bir daha
Dön bir bak denizlerde sustu
Sen gittiğinden beri
Ama sen bakmaz oldun
Çaresizce ağladım
Gidişine sızladım
Gelişini ise hep bekledim
Yüce tanrıya yakardım
Sabreyledim
Bana kıy(a)mazsın diye
Belki geri gelir seversin diye

Sen gittiğinden beri
Ama sen gelmez oldun
Feryadımı duymaz oldun
Sev
mez
oldun...

NeYzEn..

Not: "Sus bir kere dinle; çıkarsız sevdim seni, üşünürken ısınmaya hasret gecelerde yalansız sevdim seni, ölüme esen sabah yellerinde yanarcasına sevdim seni, çirasız ateşinde yanarken de ölürcesine sevdim seni ve aşkımız tarih yazarken de parçalanırcasına sevdim seni"

Bülent Kaya